

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forta Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektorowi Izby Celnej w Gdyni

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽¹⁾ fortolkes således, at en »teknisk forskrift«, som skal fremsendes til Kommissionen i udkast i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, omfatter en retsforskrift, der forbyder meddelelse af tilladelser til at drive virksomhed med automatspil med mindre gevinster?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší Správní Soud (Den Tjekkiske Republik) den 11. maj 2011 — Star Coaches s.r.o. mod Finanční ředitelství pro hlavní město Praha

(Sag C-220/11)

(2011/C 219/10)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší Správní Soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Star Coaches, s.r.o.

Sagsøgt: Finanční ředitelství pro hlavní město Praha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henviser artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ kun til leveringer foretaget af rejsebureauer til slutbrugere af en rejsetjenesteydelse (rejsende) eller ligeledes til leveringer foretaget til andre personer (kunder)?
- 2) Skal en transportvirksomhed, som kun leverer personbefordring ved at levere bustransport til rejsebureauer (ikke direkte til rejsende), og som ikke leverer andre ydelser (indkvartering, oplysninger, rådgivning osv.), betragtes som et rejsebureau i henhold til artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 13. maj 2011 — BGŻ Leasing Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Sag C-224/11)

(2011/C 219/11)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: BGŻ Leasing Sp. z o.o.

Kassationsindstævnt: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv og en ydelse i form af leasing skal behandles som særskilte ydelser, eller skal de behandles som en enkelt sammensat leasingydelse?
- 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål lyder, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv og en ydelse i form af leasing skal behandles som særskilte ydelser: Skal artikel 135, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 28 i direktiv 2006/112 da fortolkes således, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv er afgiftsfritaget, når leasinggiveren forsikrer det leasede aktiv og fakturerer leasingtageren omkostningerne til forsikringen?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 20. maj 2011 af Caixa Geral de Depósitos S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-401/07, Caixa Geral de Depósitos mod Kommissionen

(Sag C-242/11 P)

(2011/C 219/12)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Caixa Geral de Depósitos, S.A. (CGD) (ved advogado N. Ruiz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten i sag T-401/07 afsagte dom ophæves, og som konsekvens heraf betragtes appellants annullationssøgsmål som forskriftsmæssigt indbragt, og det anerkendes, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og det hjemvises til Retten med henblik på en afgørelse af søgsmålet med påstand om delvis annullation af den anfægtede beslutning og om, at Kommissionen tilpligtes at betale 1 925 858,61 EUR med tillæg af morarenter samt de af appellanten afholdte omkostninger.
- Subsidiært ophæves den af Retten i sag T-401/07 afsagte dom, og som konsekvens heraf betragtes appellants annullationssøgsmål som forskriftsmæssigt anlagt, og det anerkendes, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling med henblik på, at Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og afsiger dom efter appellants påstande ved første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender:

1) **Principalt, første anbringende vedrørende appellants søgsmålsret og tilsidesættelse af artikel 263 TEUF**

Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede beslutning ⁽¹⁾ berører den umiddelbart og individuelt, eftersom nævnte selskab, ud over at være mellemmand, reelt er det kreditinstitut, som for egen regning og risiko ifølge ordlyden af den beslutning, hvormed tilskuddet blev godkendt, og af den aftale, der var indgået med Kommissionen med henblik på gennemførelse af beslutningen, med de endelige modtagere indgik låneaftaler, hvoraf der beregnes renter, som er genstand for de af EFRU ydede tilskud.

Da CGD fik tildelt støtte som kompensation for de rentetilskud, som blev ydet de endelige modtagere, undersøgte Retten endvidere ikke behørigt spørgsmålet, om en medlemsstat, der er adressat for den anfægtede beslutning, kunne undgå, at nævnte beslutning skabte retlige virkninger for CGD, eftersom en situation, hvor en medlemsstat kompenserer for de manglende tilskud fra EFRU, er helt teoretisk.

2) **Andet anbringende om, subsidiært, Rettens tilsidesættelse af EU-retten ved at forkaste Den Portugisiske Republiks påstand i sag T-387/07 (Portugal mod Kommissionen), dom af 3. marts 2011**

Appellanten har gjort gældende, at den i sag T-387/07 afsagte dom ikke på behørig vis vurderede, at der forelå en manglende begrundelse eller en fejlagtig begrundelse for den anfægtede beslutning, eftersom: (a) den anfægtede beslutning ikke klart

påviste de to mangler, der var tilregnet sagsøgernes adfærd, eller det endelige beløb, som EFRU's støtte skulle nedsættes til, og (b) Retten selv endte op med at basere lovligheden af den anfægtede beslutning på begrundelser, som var anderledes end dem, som Kommissionen havde påberåbt sig som begrundelse for at nedsætte EFRU's støtte.

Den i sag T-387/07 afsagte dom er ligeledes behæftet med en retlig fejl, da den har erstattet begrundelsen for den anfægtede beslutning med sin egen begrundelse.

3) **Tredje anbringende om, subsidiært, regelmæssigheden af det faktiske påløb af udgifter og tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 ⁽²⁾ samt af aftalen**

Appellanten er af den opfattelse, at den i sag T-387/07 afsagte dom ikke på behørig vis vurderede, at der forelå følgende to fejl ved den anfægtede beslutning: (a) en faktisk fejl og også en retlig mangel, for så vidt som den forudsætter, at rentetilskuddene for de lån, der var genstand for SGAIA (globaltilskud til lokale investeringer), kan betales af mellemmanden til de endelige modtagere, (b) retlig mangel, for så vidt som den afviser muligheden for, at overholdelsen af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽³⁾ angår støttens totalbeløb, (c) retlig mangel, for så vidt som den konkluderer, at SGAIA burde følge en afslutningsordning, som sikrede, at de beløb, som svarede til de endnu ikke forfaldne rentetilskud, blev debiteret en særlig konto og/eller indsat på en anden særlig bankkonto indtil den 31. december 2001, idet de tilsvarende udgifter ellers ikke ville kunne betragtes som afholdt indtil nævnte dato, (d) retlig mangel, for så vidt som den konkluderer, at SGAIA burde følge en afslutningsordning, som sikrede, at de beløb, som svarede til rentebeløb, der var forfaldt den 31. december 2001, blev forudbetalt til de endelige modtagere og endeligt debiteret den særlige konto frem til den 31. december 2001, idet de tilsvarende udgifter ellers ikke ville kunne betragtes som afholdt inden nævnte dato.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31.7.2007 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) vedrørende et globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal i medfør af Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28.7.1995.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 374, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24.6.1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 185, s. 9.